

عنوان مقاله:

درنگی در سبک نثر میر سید علی همدانی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدمحمدهادی حسینی - کارشناس ارشد - دبیر زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

میرسید علی همدانی به سبب نفوذ قابل توجه اش درشبه قاره هند وکشور پاکستان ونیزاقبال به آثارش - در بیرون از مرزهای میهن- بایسته است تا مختصات سبکی سخنش مورد بررسی قرارگیرد. قلم این نویسنده در همه آثارش یکنواخت نیست به طوری که بزرگترین اثرش، ذخیره الملوک، با نثری کهن تر از شیوه زمان نگارش یافته و دیگر آثارش که البته از نظر کمیت قابل ملاحظه اند- با نثری فنی یا نزدیک به آن نوشته شده است. وی سخن خویش را با آرایش های بیانی و بدیع آراسته است، با این حال معنی و مفهوم را اسیر لفاظی و ظاهر آرابی در سخن ننموده است، همچنین درنثر وی سیطره اش بر علوم قرآنی و احادیث وروایات کاملا مشهود است. تسلط وی در نویسندگی آن گونه است که به مقتضای فهم ماطب می نگاشته و تمایز شیوه نوشتاری ذخیره الملوک با رساله ذکریه و مشارق الاذواق دلیلی بر این مدعاست در این مقاله نویسنده با نگاهی به اثر سه مذکور ویژگی های نثر آن ها را بررسییده است.

کلمات کلیدی:

نثر میرسید علی، ذخیره الملوک، رساله ذکریه ، مشارب الاذواق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700367>

